ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Ἡ μόνη Ἐφημερὶς Ἀρχῶν ἐν Ἑλλάδι
Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ πωλεῖται ὑπὸ τοῦ Πρακτ. «Εταιρείας Τύπου»

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 24
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
"RIZOSPASTIS" - ATHENES
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 638

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
Γ. ΠΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
Ν. ΓΙΑΝΝΙΟΣ

	ΕΤΗΣΙΑ	ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Ἀθῆναι	Δρ. 36	Δρ. 20
Ἐπαρχίαι	» 40	» 25
Ἐξωτερικὸν	» 50	» 30

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

Χρηματικὰ ἐμβάσματα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Ριζοσπάστου»
Συνδρομαὶ καὶ ἀγγελίαι προπληρώνονται
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 408 — ΑΘΗΝΑΙ — ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 8 Σεπτεμβρίου 1918

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΨΙΝ ΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΗΣ ΘΑ ΗΤΤΩΝΤΑΙ

Ἡ προέλασίς μας στὸ Μακεδονικὸν, ξεφεύγει πλέον ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς τοπικῆς ἐπιχειρήσεως, εἶνε διάσπασις τοῦ ἐχθρικοῦ μετώπου, εἶνε βουλγαρικὴ ἀτίλλα. Τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν, στρατὸν πολυκουρασμένον, στρατὸν πολεμοῦντα χωρὶς νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ ἠθικὰς δυνάμεις, ἐκρατοῦσαν στὰ πόδια μόνον αἱ νῖκαι τῶν Γερμανῶν. Τώρα ποὺ ὁ κάθε Βούλγαρος στρατιώτης ἐπειδὴ μὲς στὴν ψυχή του γιὰ τὴ νίκη τῶν Συμμάχων θὰ ρίχνῃ τὸ ὅπλον καὶ τὸν γυλιὸν καὶ θὰ στρέφεται πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς Σόφιας.

Ἐκεῖ θὰ ζητήσῃ τοὺς ὑπευθύνους τῆς καταστροφῆς του. Ἔτσι ἡ προέλασις τῶν Συμμάχων στὴ Μακεδονία θὰ δώσῃ τὴν Δημοκρατίαν στὴν Βουλγαρίαν, παρόμοια ὅπως ἡ προέλασις τῶν Συμμάχων στὸ Δυτικὸν θὰ ἐκδημοκρατίσῃ τὴν Γερμανίαν. Τὸν ἐκδημοκρατισμὸν πάλιν τῆς Βουλγαρίας θὰ ἐπακολουθήσῃ ὁ ἐκδημοκρατισμὸς ὅλων τῶν βαλκανίων.

Ἰδοὺ ἕνα ὡραῖον ἰδανικὸν, τὸ ὁποῖον θερμαίνει — εἴμεθα βέβαιοι — τοὺς γενναίους μας εἰς τὴν προέλασίν των.

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΕΝΤΕΡΑΣΙΟΝ

Ἡ Φεντερασιὸν ἤνοιξε χθὲς ἐναντίον μας ὅλες τὶς μπαταρείες της. Ἐκάλεσεν εἰς βοήθειάν της, συμφιλιωθεῖσα μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν κ. Σίδερην καθὼς καὶ ἄρθρον τῆς «Ἑσπερίας» τοῦ Λονδίνου ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὸν κ. Σίδερην. Ἐν τούτοις ἡμεῖς ὡμιλήσαμεν μὲ ἄλλα κείμενα στὰ χέρια. Κείμενα τῶν βαλκανικῶν σοσιαλιστῶν περὶ τοῦ ψευτοσοσιαλισμοῦ τῆς Φεντερασιὸν, ἡ ὁποία, οὐδὲν ἀκόμη ἐκ τῶν ἐναντίον της ἐπιχειρημάτων ἀνέτρεψε.

Μένει τώρα νὰ πάρωμεν τὸ κείμενον τοῦ ὑπομνήματός της περὶ διαρρυθμίσεως τῶν Βαλκανίων καὶ νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι εἶνε διαρρύθμισις φιλοτουρκική, φιλοεβραϊκή κλπ. — Ὑποθέτομεν ὅτι ὁ ἀρχισυντάκτης μας κ. Ν. Γιαννιὸς θὰ τὸ πράξῃ, ἴσως πολὺ προσεχῶς. Σήμερον ἀναδημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην ἕνα ἄρθρον, ὡς ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ «πόθεν ἔρχονται οἱ ἄνθρωποι τῆς Φεντερασιὸν, ἀπ' ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ σοσιαλιστική.

Ο ΕΠΑΝΕΛΘΩΝ.—ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΝ

Ἀμίμητος ὁ κ. Σίδερης, βουλευτὴς τῆς Φεντερασιὸν, εἰς τὰς χθεσινάς του δηλώσεις πρὸς τὸν «Βαλκανικόν». Τὰ βάζει μὲ τὴν «Ἑστίαν», ἡ ὁποία ἐνόμισεν ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτήσῃ ποῖοι εἶνε οἱ ἄνθρωποι τῆς Φεντερασιὸν καὶ πόθεν ἔρχονται.

Βεβαίως ἡ «Ἑστία» εἶνε ἐφημερὶς «πλουτοκρατική», ἡμεῖς δὲ προσθέτομεν καὶ «συντηρητική» καὶ γι' αὐτὸ δὲν περνᾷ μέρα ποὺ ὁ «Ριζοσπάστης» νὰ μὴ δίδῃ κι' ἀπὸ μίαν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἰδέας της.

Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ «Ἑστία» εἶνε σοσιαλιστοφάγος ἐφημερίς, γιὰ ποῖον λόγον ὁ κ. Καΐσερης, ἀνταποκριτής της ἐν Λονδίνῳ, μᾶς εἶχε φάγει ταῦτα μὲ τὰ τηλεγραφήματά του ζητῶν νὰ ξαναστάλῃ, τώρα καὶ καλά, τὸν κ. Σίδερην ἐκεῖ, διότι, ἂν ὄχι, θὰ κατεστρέφετο ἡ Ἑλλάς; Μήπως ὁ κ. Σίδερης ἐπίστευε τότε ὅτι αἱ συστάσεις τῆς «πλουτοκρατικῆς Ἑστίας» θὰ εἰσηκούοντο εἰς τοὺς πλουτοκρατικοὺς κύκλους, οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν ξανάστελναν στὴν Εὐρώπη;

ΟΙ ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΙ ΞΕΝΟΔΟΧΟΙ

Μᾶς καταγγέλλουν, ὅτι τὰ ξενοδοχεῖα ὕπνου, Διεθνές, Ἀττικόν, Βασιλικόν, Γαλλίας, Μασσαλίας, Βικτώρια, Παρθενών, Μητρόπολις, Μοδέρν, Μέγα, Μπριστὸλ καὶ Πάγγειον καὶ τὰ ἑστιατόρια φαγητοῦ, Πάνθεον, Πανελλήνιον, Ἄνεσις, Κρόνιον, Ἀριστείδης, Ἀκρόπολις, Λούκουλλος καὶ Α. Σπέντζου, παραβαίνουν τὸ πρωτόκολλον μισθωσίας, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψαν ὑπὸ τὴν ἠθικὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους.

Τοιουτοτρόπως ἡ κοινωνία δὲν πρέπει νὰ ἐκπλαγῇ, ἂν τὰ γκαρσόνια, οἱ μάγειροι καὶ οἱ καμαριέρηδες βρεθοῦν καὶ πάλιν στὴν ἀνάγκην νὰ ἀπεργήσουν. Ἐλπίζουν ἀκόμη, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμβάσεώς των θὰ ἠμποροῦσαν δικαστικῶς καὶ νομικῶς νὰ βροῦν τὸ δίκιο τους. Ἀλλ' ἐὰν πεισθοῦν περὶ τοῦ ἐναντίου, τότε θὰ εἶνε ἢ δὲν θὰ εἶνε οἱ καταστηματάρχαι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σπρώχνουν τοὺς ἐργάτας εἰς τὰ ἔσχατα μέσα;

Απο Την Ζωην Ολου Του Κοσμου

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ «ΡΟΥ-Ϊ-ΜΠΛΑΣ». Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς κοσμοσυρροῆς τὴν ὁποίαν προκαλεῖ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Κομεντὶ — Φρανσαὶζ τῶν Παρισίων ἡ παράστασις τοῦ γνωστοῦ παλαιοῦ δράματος τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, ὁ κ. Γκουστὰβ Σιμὸν δημοσιεύει εἰς τὸν παρισινὸν «Χρόνον» περιεργότατα ἀνέκδοτα κείμενα, ἐπιτρέποντα νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς περιπετείας τὰς ὁποίας ὑπέστη καὶ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του, τὸ δρᾶμα τοῦτο τὸ ὁποῖον τόσον χειροκροτεῖται σήμερον κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐπέτειόν του.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν, τῷ 1838, οἱ νεαροὶ ρομαντικοὶ συγγραφεῖς ἤθελον ν' ἀποκτήσουν θέατρον ἰδικόν των, διότι ἡ Κομεντὶ Φρανσαὶζ ἐφέρετο πολὺ ὑπεροπτικῶς πρὸς ἐκείνους τοὺς μαλλιαρούς. Ἀλλ' ἐμεσολάβουν τόσαι δυσκολίαι, τόσα ἐμπόδια.

Εὑρέθη ἐν τούτοις ὁ τολμηρὸς ὁ ὁποῖος συνέλαβε ἀποφασιστικῶς τὴν ἰδέαν νὰ κινήσῃ πάντα λίθον ὅπως φέρῃ εἰς πέρας αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν. Ἦτο δὲ οὗτος ὁ Ἀντήνωρ Ζοὺ διευθυντὴς δύο δευτερευόντων παρισινῶν θεάτρων, τὸν ὁποῖον ὑπεστήριξον οἱ δύο μεγαλήτεροι λογοτέχναι τῆς ἐποχῆς, ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς.

Ἀπὸ τὸν Οὐγκὼ πρῶτον ζητεῖ συμβουλὴν καὶ ὑποστήριξιν. Εἰς αὐτὸν ἐμπιστεύεται τὴν ἔκδοσιν τῶν διαβημάτων του. Καὶ εἰς τὴν ἀνέκδοτον ἀλληλογραφίαν τὴν ὁποίαν ὁ κ. Σιμὸν δημοσιεύει εἰς τὸν «Χρόνον», παρακολουθεῖ τις ὅλας τὰς φάσεις αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας.

«Μετέβην καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον — γράφει μεταξὺ ἄλλων ὁ κ. Ζοὺ πρὸς τὸν Οὐγκὼ — διὰ νὰ συνηγορήσω ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ τοῦ θεάτρου, τόσον ἀπαραιτήτου διὰ τοὺς νεαροὺς συγγραφεῖς ποὺ δὲν ἔχουν εἰς ποῖον θίασον νὰ ὑποβάλουν τὰ ἔργα των. Ἀλλ' ὁ κ. Μολλὲν ἀπουσίαζε. Αὔριον, πάλιν θὰ τὸν ἐπισκεφθῶ. Θὰ περάσω καὶ ἀπὸ τὸν Δουμᾶν διὰ νὰ τὸν κρατῶ ἐνήμερον καὶ νὰ τοῦ διηγηθῶ καὶ τὰς ἐνεργείας μου.»

Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ, τοῦ ὁ Ἀντήνωρ Ζοὺ μνημονεύων τὸν ἐσπούδασε, ἐμεσολάβησε εἰς τὸν δοῦκα τῆς Ὀρλεάνης, ὁ ὁποῖος πάλιν ἐπεκαλέσθη τὴν μεσολάβησιν τοῦ Γκιζώ. Αἱ διαπραγματεύσεις τόσον ἐπέτυχον ὥστε τὸ προνόμιον παρεχωρήθη εἰς τὸν ἴδιον τὸν Οὐγκώ. Αὐτὸς ὅμως δὲν τὸ ἐδέχθη καὶ τὸ ἐξεχώρησε εἰς τὸν Ζού. Πόσον ὁ πτωχὸς θεατρώνης ἐχάρη διὰ τὴν ἀνελπίστως ταχεῖαν ἔκβασιν τοῦ ποθουμένου του, τὸ φανερώνουν αἱ δύο ἐπακολουθήσασαι ἐπιστολαί του πρὸς τὸν Οὐγκώ, διὰ τῆς δευτέρας τῶν ὁποίων τὸν πληροφορεῖ ὅτι τὸ προνόμιόν του ὑπεγράφη διὰ τὸ θέατρον «Ρενεσσάνς».

Τὸ θέατρον ἐπρόκειτο νὰ τελέσῃ τὰ ἐγκαίνιά του μὲ ἓν νέον δρᾶμα τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ. Ὁ Ζοὺ ἔξεῦρε κεφάλαια, ἠγόρασε θέατρον τὸ διεσκεύασε καὶ κατέβαλε τόσους κόπους ὥστε ἔπεσε κλινήρης, ἐξαντληθεὶς ἀπὸ τὰς πολλὰς φροντίδας.

«Ἀγαπητέ μου Βίκτωρ, — γράφει μετὰ τὴν ἀνάρρωσίν του — διὰ τὰ κοστούμια ἔχετε κανένα νὰ τὰ σχεδιάσῃ, ἢ πρέπει νὰ φροντίσω ἐγώ; Ἔχομεν πολὺ προσωπικὸν νὰ ἐνδύσωμεν...»

Τέλος ὁ κ. Σιμὸν παραθέτει τὸ κείμενον τοῦ πρώτου σχεδίου τοῦ συμβολαίου διὰ τὸν «Ρουὶ—Μπλάς». Κατὰ τὸ συμβόλαιον τοῦτο, μεταξὺ ἄλλων ὡρίσθη:

Ὁ κ. Βίκτωρ Οὐγκὼ νὰ λαμβάνῃ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἑκάστης παραστάσεως. Προσέτι δὲ νὰ λάβῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου πέντε χιλιάδας φράγκων τοῖς μετρητοῖς ἐφάπαξ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπαναλήψεως.»

Πρὸς τούτοις ὁ θεατρώνης ἀνελάμβανε νὰ παίξῃ εἰς τὸ θέατρον τὴν «Μαρὶ Τυδὸρ» καὶ τὴν «Λουκρητίαν Βοργίαν», τοὐλάχιστον δωδεκάκις ἕκαστον ἐκ τῶν δραμάτων τούτων ἐπὶ ἓν ἔτος μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου, ἀντὶ πληρωμῆς 200 μόνον φράγκων εἰς τὸν Οὐγκὼ δι' ἑκάστην παράστασιν.

Μικρα Νεα

— Συνελήφθη ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὑπηρεσίας τῆς γερμανικῆς ἀντικατασκοπείας ἐν Ἑλβετίᾳ, ὀνόματι Σχοέη. Κατεσχέθησαν σπουδαῖα ἔγγραφα. Διαδίδεται ὅτι ἀνεκαλύφθη σχέδιον ἀνατινάξεως τῶν ἐργοστασίων πυρομαχικῶν τοῦ Νεσιχάτελ.

— Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἱδρύθη ἡ «Κοινωνία τῶν Γυναικῶν», ἥτις περιλαμβάνει 11 κεντρικὰ τμήματα. Ἕνα ἀπὸ αὐτά, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὴν στρατολογίαν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῶν γυναικῶν, ἐστρατολόγησε 1.646 967 γυναῖκας. Ἡ δρᾶσις τοῦ συνδέσμου τούτου ἐκτείνεται πολὺ μακράν.

— Φροντίζει διὰ τὴν προστασίαν τῶν παιδιῶν, διὰ τὴν παραγωγὴν ζωοτροφιῶν, διὰ τὴν διανομὴν αὐτῶν, διὰ τὴν ὑγιεινήν, διὰ τὴν στρατολογίαν τῶν στρατιωτῶν, διὰ νὰ βοηθῇ τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ τοὺς συμμάχους, διὰ τὰς ἐπαλλήλους γυναῖκας τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα.

— Οἱ Γερμανοὶ μὲ κάθε μέσον προσπαθοῦν νὰ ἐκγερμανίσουν τοὺς Ἀλσατοὺς καὶ Λωρραινούς. Καὶ ἐκδίδουν διαταγὰς διὰ τῶν ὁποίων προτρέπουν ὅπως παρακολουθοῦνται ἰδιαιτέρως οἱ στρατιῶται τῶν μερῶν τούτων.

— Βοηθῆστε, φωνάζει ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς Βάϊδεν, νὰ συλλάβω τοὺς ἀλῆτας αὐτοὺς ποὺ μιλοῦν γαλλικὰ καὶ συνεννοοῦνται γιὰ νὰ ὑποβοηθήσουν τὸ ἔργον τοῦ ἐχθροῦ.

— Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς» γράφει ὅτι οἱ σοσιαλισταὶ ἐργάται δι' ὑπομνήματός των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δηλοῦν ὅτι δὲν θ' ἀνεχθοῦν περαιτέρω τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν αἰσχροκερδῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ κρεμάσῃ καὶ νὰ κατάσχῃ τὰ ἑπορίσματά των, πρὸς βελτίωσιν τῆς δεινῆς ἐπισιτιστικῆς καταστάσεως.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

ΦΟΡΟΣ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ. —Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ζητεῖ ὅπως τὰ γκαρσόνια θεωροῦνται ὡς ἐργάται καὶ ἑπομένως νὰ ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος.

ΕΛΕΓΧΟΣ. — Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διέταξεν ἕνα τῶν ἐποπτῶν του νὰ λύσῃ τὶς διαφωνίες τῆς Συνεργατικῆς Ἑνώσεως ἀρτοποιῶν-ζαχαροπλαστῶν καὶ τῆς διοικητικῆς ἀνωμαλίας αὐτῆς, καθὼς καὶ ἂν παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἐλέγξῃ καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἑνώσεως.

Απο Την Κινησιν Του Κρατους

— **Δικαιοσύνης**

Ὁ γραμματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κ. Ν. Δάλιας ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του.

— **Ἐθνικῆς Οἰκονομίας**

Παρῃτήθη ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Σωκράτης Πετρόχειλος.

— Παρῃτήθη ὁμοίως ὁ φύλαξ τῆς ἁλυκῆς Ἀναβύσσου κ. Ἰωάνν. Μαρμαΐτης.

— **Παιδείας**

Ἤρχισαν ἤδη λαμβανόμενα αὐστηρὰ μέτρα σχετικῶς μὲ τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν. Πρὸς τοῦτο ἀπεστάλησαν πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν διαφόρων σχολείων ὁδηγίαι πρὸς προφύλαξιν τῶν μαθητῶν ἀπὸ τῶν ἐπιπολαζουσῶν ἤδη νόσων καὶ ἰδίως τῆς γρίππης.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας διέταξε τοὺς διευθυντὰς τῶν σχολείων τῆς Μέσης καὶ Κατωτάτης ἐκπαιδεύσεως ὅπως μὴ δέχωνται πρὸς ἐγγραφὴν μαθητὰς μὴ ὄντας ἐφοδιασμένους διὰ πιστοποιητικῶν ἐμβολιασμοῦ.

— **Στρατιωτικῶν**

Κατατάσσονται ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ οἱ κάτωθι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταί. Ἐν τῷ πεζικῷ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ οἱ κ. κ. Α. Λαῦρος, Μιχ. Ἰωαννίδης, Γ. Κουλιμπάκης, Ε. Πρωτοπαπαδάκης, Γ. Σαββάκης καὶ Β. Στρατάκης. Μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ οἱ κ. κ. Κ. Ἠλιαδάκης, Ε. Γερμανάκης, Δ. Γεωργιάδουλος, Γ. Ζωγράφος, Ι. Κεχές, Π. Κουτσόσφυρος, Σ. Κεφαλοκαίνης, Γ. Μακεδόνης, Π. Πάσχος, Δ. Ραυτόπουλος καὶ Ι. Σδόκος.

Ἐν τῷ πυροβολικῷ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ οἱ κ. κ. Ν. Ἀλέγρας καὶ Κ. Σαμαύρης. Ἐν τῷ μηχανικῷ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ ὁ κ. Μ. Παγώνης, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ ὁ κ. Α. Λεονάρδος καὶ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ οἱ κ. κ. Δ. Γιάνναρος, Π. Κανανάρχης καὶ Ε. Κλείγκας.

ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνειργάσθη μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς στρατηγοῦ κ. Γκραμμιά.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. Πολίτης θὰ μείνουν εἰς τὴν Κηφισσιὰν ὁλόκληρον τὸν Σεπτέμβριον.

Η «ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ». Ἡ 5. θαλαμηγὸς «Ἀμφιτρίτη» πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς πλωτὸν νοσοκομεῖον.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΨΑΡΙΩΝ. — Κατεσχέθησαν ἐν Πειραιεῖ 15 κιβώτια ψάρια, τὰ ὁποῖα ἐξήγοντο κρυφὰ πρὸς πώλησιν ὑπὸ τῶν αἰσχροκερδῶν.

Ο ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ. Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τοῦ Ναυτικοῦ Κώδικος ὡρίσθη ἐκ τῶν κ. κ. Θ. Πετμεζᾶ, Θ. Μπαισᾶ, Ι. Σωτηροπούλου, Γ. Σακαλῆ, Π. Ἀραβαντινοῦ, Θ. Κουτζίτα καὶ Κ. Μπούκα.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ. Ὁ δικηγόρος Κ. Τρύπας ἐπιχειρήσας νὰ κατέλθῃ τοῦ τράμ ἐν Φαλήρῳ ἐνῷ τοῦτο εὑρίσκετο ἔτι ἐν κινήσει, προσέκρουσεν εἰς τὸν διάμεσον στῦλον τοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὸ μέτωπον.

ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΛΕΠΡΩΝ. Ἡ ἀστυνομία Πειραιῶς περισυνέλεξε τοὺς ἐν τῇ γείτονι λεπρούς, τοὺς ὁποίους καὶ ἀπέστειλε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις νοσοκομεῖον Συγγροῦ, μέχρις οὗ καθορισθῇ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς των.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ. Ἀνεχώρησε χθὲς δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας μεταβαίνων εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γρίβας.

Ἐκεῖθεν ὁ κ. ὑφυπουργὸς θὰ μεταβῇ εἰς τὸ Μέτωπον. Τὸν κ. Γρίβαν συνοδεύουν ὁ προσωπάρχης κ. Ὀθωναῖος καὶ ὁ ὑπασπιστής του κ. Ξανθόπουλος.

ΤΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΤΑΝΚΣ. Ἐνῷ τὸ ὑπ' ἀριθ. 551 ἀγοραῖον αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ σωφὲρ Ἰωσὴφ Βοτάρου διήρχετο ἔξωθι τοῦ παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν ζυθοπωλείου «Ἥβη» παρέσυρε τὸν ἐν μέθῃ διατελοῦντα Ἀλέξανδρον Κωνσταντινίδην καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν θανασίμως. Ὁ ἀτυχὴς μετεφέρθη εἰς τὴν Πολυκλινικήν, ὅπου καὶ ἀπεβίωσεν. Ὁ δράστης διέφυγεν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ. Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Δίγκας, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ αὐτοπροσώπως εἰς ἐπιθεωρήσεις τῶν διαφόρων σχολείων τοῦ Κράτους καὶ τοῦτο ἵνα λάβῃ ἰδίαις ὄμμασι γνῶσιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν. Αἱ ἐπιθεωρήσεις αὗται τοῦ κ. ὑπουργοῦ θὰ ἐνεργοῦνται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους, θὰ εἶνε δὲ αἰφνιδιαστικαί.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΛΗΣΤΟΥ. Ὁ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς Θεσσαλίας ἀντισυνταγματάρχης κ. Τσαμπούλας τηλεγραφεῖ ἐκ Ραψάνης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι κατόπιν δραστηρίων καὶ συντόνων μεσιτικῶν ἐνεργειῶν κατὰ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ὑποθαλπόντων τὸν ἐπικηρυγμένον λῃστὴν Γεώργιον Μπούγονδρην ἢ Σοφᾶν ἠναγκάσθη οὗτος νὰ παραδοθῇ.

ΤΟΝ ΠΗΡΕ ΓΙΑ ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΟ. Ἀγγέλλεται ἐκ Λαγκαδᾶ ὅτι κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 5ης λήξαντος ἐνῷ ὁ Ἀλέξ. Μόσχου ἢ Καδῆς ἐθήρευε ἀγριοχοίρους εἰς τὰ πέριξ τοῦ χωρίου Γερακαροῦ ἐκλαβὼν τὸν ἀγροφύλακα τοῦ χωρίου τούτου Α. Παρασκευᾶν ὡς τοιοῦτον ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐφόνευσεν. Ὁ δράστης συνελήφθη.

ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διετάχθησαν τὰ Στρατολογικὰ γραφεῖα ὅπως ἀνακαλέσωσι τοὺς ἐκ τῶν ὑπηρετουσῶν ἡλικιῶν μεταφερθέντας εἰς τὴν 6' σειρὰν ἐφεδρείας πρεσβυτέρους τεσσάρων ἀδελφῶν ἢ τούτοις ἐξομοιουμένους, ἐφόσον δὲν ὑπηρετοῦσι καὶ οἱ τέσσαρες ἀδελφοὶ ἐν τῷ στρατεύματι.

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΜ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 Σ)βρίου. (Α.Π.)— Ἀγγέλλεται ἐκ Βλαδιβοστὸκ ὅτι οἱ Τσεχοσλοβάκοι κατέλαβον τὸ Πέρμ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΛΑΣΙΝ

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΜΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7 Σεπτεμβρίου. (Τηλ.) —Μεταξὺ τῶν νεκρῶν τῶν τελευταίων μαχῶν εἶνε καὶ ὁ συνταγματάρχης κ. Μανωλάκης.

Οἱ μεταφερθέντες ἐνταῦθα τραυματίαι μας διηγοῦνται πλεῖστα ἐπεισόδια ἀπὸ τὰς τελευταίας μάχας. Οὕτως ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Μολωνᾶς, περιγράφει πῶς συνέλαβεν ἕνα Γερμανὸν τηλεφωνητήν, ὅστις ἐκραύγαζε μόλις τὸν ἀντελήφθη:

—Καμάρντ! Καμάρντ!

Ὁ τραυματίας ἀνθυπασπιστὴς Ἀργυρόπουλος ἀπὸ τὸ Καρλόβασι περιγράφει μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα τὴν συμπεριφορὰν τῶν Ἄγγλων πρὸς τοὺς τραυματίας μας, οἱ ὁποῖοι θὰ τοὺς εὐγνωμονοῦν αἰωνίως. Μετέφερον αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τοὺς προσέφερον κονιάκ, σοκολάτας.

Ἄλλοι πάλιν ἀφηγοῦνται, ὅτι εἷς Βούλγαρος ταγματάρχης ἐτραυμάτισε κατόπιν διὰ μαχαίρας τὸν στρατιώτην μας Δημοτζῆν ἐκ Βούρλων.

—**Ἡ κατάστασις στὴ Βουλγαρία**

Μεταξὺ τῶν μεταφερθέντων ἐνταῦθα Βουλγάρων αἰχμαλώτων εἶνε καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς Πετρὼφ ἀπὸ τὴν Λομπαλάγκαν, ὅστις ἀφηγεῖται ὅτι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Βουλγαρίας πολλοὶ Γερμανοὶ συνοδεύοντες λόχους Βουλγάρων διενεργοῦντας ἐπιτάξεις, ἐφονεύθησαν παρὰ τῶν Βουλγάρων χωρικῶν.

Ἅπαντες οἱ αἰχμάλωτοι βεβαιοῦν, ὅτι ἡ γρίππη κάνει θραῦσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, λόγῳ ἰδίᾳ τῆς μεγάλης ἐλλείψεως φαρμάκων. Ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς εἶνε ἀφάνταστος. Περὶ τῶν Τούρκων ἐκφράζονται περιφρονητικῶς, ἀποκαλοῦντες αὐτοὺς «βαρβάρους Ἀσιάτας». Ἡ Βουλγαρία ἐκάλεσεν ὑπὸ τὰ ὅπλα ὅλους τοὺς δυναμένους νὰ φέρωσιν ὅπλα, τῇ ἀπαιτήσει τῆς «Γερμανίας», ἡ ὁποία λυσσωδῶς ζητεῖ τὴν χρησιμοποίησιν βουλγαρικῶν στρατευμάτων.

Ο ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΟΒΕΙΤΑΙ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

ΡΩΜΗ, 7 Σεπτεμβρίου (Τηλ.) Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον τῆς Παρισινῆς «Ματέν».

«Οἱ Αὐστριακοὶ ἐξοπλισμοὶ τελειοποιοῦνται ὁλονὲν περισσότερον. Πρόκειται περὶ στρατοῦ ἀρκετὰ ἰσχυροῦ, ὅστις ἔχει διατεθῇ ὁλόκληρος ἐναντίον τῆς Ἰταλίας».

Ὁ Ἰταλὸς Μονάρχης προσέθεσε κατόπιν ὅτι ἡ Ἰταλία ἐκτιμᾷ μεγάλως τὰ ὑπὸ τὸν Αὐστριακὸν ζυγὸν στοιχεῖα, τὰ ἐχθρικῶς διακείμενα πρὸς τὴν Μοναρχίαν. Διὰ τοῦτο ὄχι μόνον τ' ἀνεγνώρισεν ὡς ἐμπόλεμον δύναμιν, ἀλλὰ καὶ συνῆψε μετ' αὐτῶν συμφωνίας.

» Αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ θυσίαι τῆς Ἰταλίας εἶναι τοιαῦται, ὥστε νὰ ἀξίζῃ νὰ γείνουν γενικώτερον γνωσταί. Ὁλόκληρος ἡ κλάσις τοῦ 1900 εἶναι ἤδη εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός. Ὅλοι δὲ οἱ στρατεύσιμοι ἄνδρες ἐκινητοποιήθησαν ἄνευ ἐξαιρέσεως».

ΤΑ ΤΗΣ ΦΕΝΤΕΡΑΣΙΟΝ

"ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΟΘΕΝ ΕΡΧΟΝΤΑΙ„

Ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴν σοσιαλιστικὴν ἐφημερίδα «Ραμποτνίτσκα Ἰσκρά» («Ἐργατικὸς Σπινθὴρ» τοῦ 1911, 20 Μαΐου) παραλαμβάνομεν τὴν κάτωθι περιγραφὴν περὶ τοῦ πῶς ἑώρταζεν ἡ Φεντερασιὸν τὴς σοσιαλιστικὲς πρωτομαγιές, κάθε σοσιαλιστὴς θὰ ἠμπορῇ ἱκανὸς νὰ ἐννοήσῃ ἂν ἡ Φεντερασιὸν ὑπῆρξε ποτὲ ὀργάνωσις σοσιαλιστική. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ὑπενθυμίσωμεν ποία εἶνε ἡ ἐφημερὶς «Ἰσκρά».

Ὡς γνωστὸν ἀπὸ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, οἱ συνδικαλισταὶ Τόμωφ εἶχον εἰσχωρήσει εἰς τὴν Φεντερασιόν. Αὐτὸ κατετρόμαξε τοὺς ἐν Σόφιᾳ προοδευτικοὺς σοσιαλιστὰς τέσνιδες μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ὁ ἡγέτης τοῦ Βουλγαρικοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος Δ. Μπλαγκόεφ, καταγόμενος ἀπ' τὴ Ζαγορίτσαν τῆς Μακεδονίας, καὶ ἤρχισαν νὰ πολεμοῦν τοὺς συνδικαλιστὰς ψευτοσοσιαλιστάς. Τὸ Βουλγαρικὸν Σοσιαλιστικὸν Κόμμα ἀπεφάσισε τότε τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀνωτέρω «Ραμποτνίτσκα Ἰσκρά», μικρᾶς ἑβδομαδιαίας κατ' ἀρχάς, ἀποκλειστικῶς γιὰ τὴν Τουρκία. Οἱ τέσνιδες μαρξισταὶ σοσιαλισταὶ τῆς Βουλγαρίας εἶχαν δώσει πολὺ προσοχὴ στὴν ἐργατικὴ κίνησιν τῆς Μακεδονίας καὶ διότι ἐζήτουν τὴν εἰρήνην στὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Βαλκανικὴ Ὁμοσπονδία, ἀλλ' ἐπίσης διότι οἱ συνδικαλισταὶ ψευδοσοσιαλισταὶ ἀνήκαν, καθὼς κι' ὁ Μπεναρόγια, στοὺς σφῆκηδες (φαρξιστὰς) Βουλγάρους σοσιαλιστάς, ποὺ ἐνεθάρρυναν τοὺς ἐθνικιστικοὺς συνδικαλιστικοὺς ἀγῶνας τῆς Βουλγαρίας ἐν Μακεδονίᾳ.

Τὸ Β. Σ. Κόμμα ἔστειλε ἀργότερα, στὴ Θεσσαλονίκη, τὸν σοσιαλιστὴ Β. Γκλαβίνωφ λαμπρὸν ἀγωνιστὴν καὶ χαρακτῆρα. Αὐτὸς εἶχε ἀνοίξει ἐκεῖ μικρὸ σοσιαλιστικὸ βιβλιοπωλεῖο μετέφερε δὲ στὴ Θεσσαλονίκη καὶ τὴν «Ρ. Ἰσκρά», ἀναλαβὼν τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν συνδικαλιστῶν φιλεργατῶν, τοῦ Τόμωφ, τοῦ Βλάχωφ, τοῦ Μπεναρόγια καὶ τῆς Φεντερασιὸν τὴν ΟΠΟΙΑΝ ΕΙΧΑΝ ΙΔΡΥΣΕΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΥΤΟΙ.

Ἀλλ' ἰδοὺ πῶς περιγράφει ἡ «Ἰσκρά» τὸν ἑορτασμὸν τῆς διεθνοῦς ἑορτῆς τῆς πρωτομαγιᾶς ἀπὸ τὴν Φεντερασιὸν στὰ 1911, τὸ ἔτος ἀκριβῶς ποὺ ἱδρύετο ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ καθαρῶς μαρξιστικῶν βάσεων, τὸ Σοσιαλιστικὸ Κέντρο Ἀθηνῶν.

«Μὲ τὰς 16 τοῦ μηνός, ἡ ὀργάνωσις (1) ἐξέδωκε ἀγγελίας εἰς τέσσαρας γλώσσας πρὸς τοὺς ἐργάτας γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 1ης Μαΐου. Ἀπεφασίσθη νὰ ἑορτασθῇ ἡ ἡμέρα μετὰ τῆς Φεντερασιὸν ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ, ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΡΟΝ ΟΜΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΝ, ΝΑ ΜΗ ΦΕΡΟΥΝ ΕΘΝΙΚΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ, ΠΑΡΑ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ.

Κατ' ἀρχὰς δὲν συγκατετίθεντο, λέγοντες ὅτι τὰ συνδικάτα των εἶνε ΕΛΕΥΘΕΡΑ. Ἀλλ' ὅπόταν τοὺς ἐδηλώσαμεν ὅτι διαφορετικὰ κατ' οὐδένα λόγον θὰ ὑπάγωμεν μαζύ τους, παρεδέχθησαν νὰ ὑπάρχῃ μόνον ἡ κόκκινη σημαία τῆς ὀργανώσεώς μας. ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ ΟΜΩΣ Η ΕΚΠΛΗΞΙΣ ΜΑΣ, ΟΤΑΝ ΕΙΔΑΜΕ μ. μ. ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ, ΟΤΑΝ ΕΜΒΑΙΝΑΝ ΣΤΗ ΣΕΙΡΑ, ΝΑ ΒΓΑΖΟΥΝ ΚΟΚΚΙΝΑ, ΠΡΑΣΙΝΑ, ΜΑΒΙΑ, ΑΣΠΡΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΛΑΒΑΡΑ (ἑβραϊκά). Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶχαν στολίσει τὰ στήθη των μὲ κόκκινες καὶ ἄσπρες κορδέλλες (τούρκικες) ΑΛΛΟΙ ΔΕ ΕΦΕΡΑΝ ΚΟΝΚΑΡΔΕΣ ΜΕ ΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΒΕΡ - ΒΕΗ. Ὄχι ὀλιγοτέρου ἐνδιαφέροντος ἦσαν οἱ λόγοι των. Ὁ Τοῦρκος ρήτωρ ἐπέρανε τὸν λόγον του πρὸ τῆς νομαρχίας λέγων: «ΖΗΤΩ Η ΠΑΤΡΙΣ, ΖΗΤΩ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ.» Ὁ δὲ Ἑβραῖος ρήτωρ, ποὺ ὡμίλησε ἐμπρὸς στὴ δημαρχία ἐπέρανε τὸν λόγον του λέγων: «Ἡ δημαρχία μᾶς δίνει νερό, φωτισμὸ κλπ. Ζήτω ἡ Δημαρχία.»

Η ΛΕΣΧΗ ΤΗΣ «ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΦΕΝΤΕΡΑΣΙΟΝ» ΚΑΘ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΗΤΟ στολισμένη μὲ διαφόρων χρωμάτων σημαίας. Μία ἦτο κόκκινη μὲ τὸν ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΤΟΥΓΡΑ (σουλτανικὸν στέμμα) καὶ ΞΙΦΗ, ἄλλη μὲ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΝ ΚΑΙ ΑΣΤΡΑ κλπ.

Μετὰ τὸ μεσημέρι ἔγινετο συνάθροισις στὸ «Μπὲς Τσινάρ» καὶ κατόπιν διαδήλωσις. ΗΜΕΙΣ ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΜΕ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΣ. Ἡ διαδήλωσις, ὅπόταν περνοῦσε ἀπὸ τὸν δρόμο «Σαμπρῆ πασσᾶ» ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΛΟΥΜΠ τὴν ἔρρανον μὲ κομφετί.»

Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐπὶ Τουρκίας τακτικὴ τῆς Φεντερασιὸν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν Βουλγάρων σοσιαλιστῶν.

(1) Σ. Ρ. Ἐννοεῖ τὴν σοσιαλιστικὴν βουλγαρικὴν ὀργάνωσιν τῆς Θεσσαλονίκης ποῦ εἶχαν συστήσει μερικοὶ τέσνιδες ἐργάται τυπογράφοι καὶ στοιχειοθέται ἀπὸ τὴ Βουλγαρία.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 7 Σεπτεμβρίου. (Τηλ.) — Ὁ Γερμανὸς συνταγματάρχης Σόμμερφελδ γράφει εἰς τὸ ὄργανον τοῦ συνδέσμου «Γερμανικὴ Πατρίς», ὅτι εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν Γερμανίαν ἡ προσάρτησις τοῦ Λουξεμβούργου πρὸς προστασίαν τῶν γερμανικῶν συνόρων.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Συνελήφθησαν ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς περιπόλου οἱ Γ. Αἰξάρδης καὶ Κωνστ. Τσακίρης, διότι ἐν μέθῃ διατελοῦντες ἐπροξένουν ταραχὰς εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον Κανακάκη.

— Ἄγνωστοι τὴν παρελθοῦσαν νύκτα διαρρήξαντες τὰ κλεῖθρα τοῦ ἐν Πειραιεῖ γαλακτοπωλείου Ἀθ. Μολωνᾶ, ἀφήρεσαν διάφορα ἐνδύματα καὶ 75 δραχμὰς εἰς μετρητά.

— Συνελήφθησαν ἐν Πειραιεῖ οἱ Βίργος Ἀμαξηλάτης καὶ Περικλῆς Μαναλόπουλος διὰ κλοπὴν 170 δραχμῶν ἐκ τοῦ καπηλείου τοῦ Μιχ. Σαχελλαρίου.

ΘΕΑΤΡΑ

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Παναθήναια 1918.»
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Σινεμὰ — Καμπαρέ»
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ἀπογραφή»
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Μπεμπέκα»
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ξενοδοχεῖον τῶν 2 περιπτώσεων»
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (Κλυταιμνήστρα)
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ «Πανόραμα 1918».
ΠΑΠΑ.Ι.ΩΑΝΝΟΥ. «Βάφτιστικὸς»

Τὴν Δευτέραν ἡ πρώτη τῆς «Ρηνούλας» τοῦ κ. Βεϊκὴ στῆς κ. Κυβέλης.

— Χθὲς ἐδόθη στὴν «Ἀλάμπρα» ἡ πρωτιὰ τοῦ κ. Γουνίδη μὲ πολλὴ ἐπιτυχία. Τὸ θέατρον ἦτο πλῆρες.

— Τὸ Δημοτικὸν παρεχωρήθη γιὰ ὅλο τὸ χειμῶνα στὸν κ. Κονταράτον.

— Στῆς Κυβέλης ἐπανελήφθη ἡ «Ξανθοῦ»

— Τὴν προσεχῆ Δευτέραν δίδει τὴν τιμητικήν του στὸ Πανελλήνιον ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης κ. Λύτρας. Προμηνύεται ἀπὸ τὴν ζήτησιν τῶν εἰσιτηρίων ἀληθινὸς πανζουρλισμός.

---

(235) ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ (235)

ΑΙΜΥΛΙΟΥ ΖΟΛΑ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

(GERMINAL)

Μετάφρασις ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΓΕΡΗ

—Ἄχ! πληγεῖς θανάσιμος φτάνει νὰ μὴν ἐκτεθῆς! ἐφώναξε ὁ Στέφανος. Ἐσὺ εἶσαι, ποὺ μέσα στὸ δάσος ζήταγες νὰ ἀπεργήσουν οἱ μηχανικοί, γιὰ νὰ σταματήσουν τὶς ἀντλίες καὶ τώρα ψάχνεις νὰ βρῇς λάθι! Καλὰ λοιπόν! μὰ τὸ Θεό σου! θὰ ξαναγυρίσουμε στὸ Γκαστὸν — Μαρί, θέλω νὰ σπάσῃς τὴν ἀντλία. Ναί, στὸ Θεὸ σου! θὰ τὴ σπάσῃς!

Ἤτανε μεθυσμένος, αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔσπρωχνε τοὺς ἀνθρώπους του πρὸς αὐτὴ τὴν πόμπα, ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγες ὧρες τὴν εἶχε γλυτώσει.

—Στὸ Γκαστὸν—Μαρί! Στὸ Γκαστὸν Μαρί!

Ὅλοι ἐπιδοκίμασαν, κ' ἔσπευσαν ἐνῷ ὁ Σκβὰλ πετιμένος ἀπ' τὶς κλάσεις, παραστεκότανε, μὲ δυνατὲς σπρωξιές, ξακολουθοῦσε νὰ ζητᾷ νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ πλυθῇ.

—Φύγ' ἀπὸ δῶ λοιπόν! φώναξ' ὁ Μαὲ στὴν Κατερίνα, ποὺ κι' αὐτὴ ξανάρχισε νὰ τρέχῃ δίπλα του.

Αὐτὴ τὴ φορὰ οὔτε κἂν τραβήχτηκε, σήκωσε τὰ ξαναμμένα μάτια της πάνω στὸν πατέρα της καὶ ξακολούθησε νὰ τρέχῃ.

Οἱ ἀπεργοὶ ξαλάκωσαν καὶ πάλι τὸ ἐπίπεδο κάμπο. Ξαναγύριζαν στὶς περπατησιές τους, μέσα ἀπ' τοὺς μεγάλους ὁλείσους δρόμους, ἀπ' τὰ χωράφια ποὺ πλάταιναν ἀτέλειωτα. Ἡ ὥρα ἤταν τέσσερες, ὁ ἥλιος, ποὺ χαμήλωνε στὸν ὁρίζοντα, μάκραινε πάνω στὸ παγωμένο χῶμα τὶς σκιὲς τῆς ὁρδῆς αὐτῆς μὲ τὶς μεγάλες ἄγριες κινήσεις.

Ἀπέφυγαν τὴ Μοντσού, ξανάπιασαν ψηλότερα στὸ δρόμο τῆς Ζουαζέλλ, καί, γιὰ νὰ ξεφύγουν τὸ παρατράπημα ἀπὸ τὸ Δίκρανο τῶν Γελαϊῶν, πέρασαν κάτω ἀπὸ τοὺς τοίχους τῆς Πιολαίν. Ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ αὐτὴ οἱ Γκρέγκουαρ εἶχαν βγῆ, ἔχοντας νὰ κάνουν κάποια ἐπίσκεψη στὸ συμβολαιογράφο, προτοῦ πᾶν' νὰ γευματίσουν στοὺς Ἐννεμπώ, ὅπου θὰ ἔβρισκαν τὴ Σεσίλ. Ἡ ἰδιοκτησία φαινότανε σὰν νὰ κοιμότανε, μὲ τὴ λεωφόρο τῶν φλαμουριῶν της ἔρημη, μὲ τὸ λαχανόκηπο καὶ τὸ περιβόλι της ξεγυμνωμένα ἀπὸ τὸ χειμῶνα. Τίποτα δὲ σάλευε μέσα, στὸ σπίτι, ποὺ τὰ κλειστὰ παράθυρά του θάμπωναν ἀπ' τὴ ζεστὴ ἀχνὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κι' ἀπ' τὴ βαθειὰ σιγὴ ἔβγαινε μιὰ ἐντύπωση ἀπλοϊκότητας καὶ καλοπέρασης, τὸ πατριαρχικὸ διακόσμημα τῶν καλῶν κρεββατιῶν καὶ τοῦ καλοῦ τραπεζιοῦ, τῆς φρόνιμης εὐδαιμονίας, μὲς στὴν ὁποία ἔρρε ἡ ζωὴ τῶν νοικοκυραίων.

Τὸ πλῆθος, δίχως νὰ σταματήσῃ, ἔρριχνε σκοτεινὲς ματιὲς ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κάγκελα τῶν μακρυῶν τοίχων, ποὺ προστατεύαν τὸ κτῆμα μὲ τὰ σπασμένα γυαλοκόμματα στὴν κορυφή τους. Ἡ φωνὴ ξανάρχισε.

—Ψωμί! ψωμί! ψωμί!

Μόνο τὰ σκυλιὰ ἀποκρίθηκαν μὲ ἄγρια γαυγίσματα, ἕνα ζευγάρι μεγαλόσωμα τῆς Δανίας μὲ τρίχα κόκκινη, ποὺ στηλώνονταν ὁλόρθα, μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό. Καί, πίσω ἀπὸ ἕνα κλειστὸ παντζούρι, στεκόντανε οἱ δυὸ δοῦλες, ἡ Μελανὶ ἡ μαγείρισσα καὶ ἡ Ὀνορίνα ἡ καμαριέρα, ποὺ τὶς τράβηξε αὐτὴ ἡ φωνή, ἱδρώνοντας ἀπὸ φόβο, κατακίτρινες, βλέποντας αὐτοὺς τοὺς ἀγρίους νὰ διαβαίνουν. Ἔπεσαν κ' οἱ δυὸ στὰ γόνατα, θαρρεύαν τὸς ἤτανε νεκρές, σὰν ἄκουσαν μιὰ πέτρα, μιὰ μοναχὴ νὰ σπάῃ ἕνα γειτονικὸ τζάμι. Αὐτὸ ἦταν μιὰ φάρσα τοῦ Ζανλέν, εἶχε κατασκευάσει μιὰ σφενδόνα, μὲ τὴν ἄκρη ἑνὸς σκοινιοῦ, περνῶντας ἄφινε στοὺς Γκρέγκουαρ μιὰ μικρὴ καλησπέρα. Τώρα εἶχε κι' ὅλας ξαναρχίσει νὰ φυσᾷ μέσα στὸ κέρατο, τὸ πλῆθος ἀπομακρυνότανε φωνάζοντας ξεθυμασμένα.

Ψωμί! ψωμί! ψωμί!

Ἔφθασαν στὸ Γκαστὸν—Μαρί, μιὰ μάζα ποὺ εἶχε κι' ἄλλο μεγαλώσει, πάνω ἀπὸ δυὸ χιλιάδες πεντακόσιοι παραλογισμένοι, σπάνοντας ὅλα, σαρώνοντας ὅλα, μὲ τὴ δύναμη τοῦ χειμάρρου ποὺ ὁλοένα φουντώνει καὶ τρέχει. Μιὰ ὥρα προτήτερα εἶχαν περάσει χωροφύλακες καὶ εἶχαν πάει πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἅη Θωμᾶ, παραπλανημένοι ἀπ' τοὺς χωρικούς, δίχως κἂν νάχουν τὴν πρόβλεψη μέσα στὴ βιασύνη τους, νἀφήσουν κάνα δυὸ ἀνθρώπους φρουρά, γιὰ νὰ φυλάξῃ τὸ μεταλλεῖο. Σὲ λιγώτερο ἀπὸ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, οἱ φωτιὲς εἶχαν ἀναποδογυριστῇ, τὰ καζάνια ἀδειάστηκαν, τὰ κτίρια λεηλατήθηκαν καὶ ρημάχτηκαν. Πρὸ πάντων ὅμως ἀπειλοῦσαν τὴν πόμπα. Δὲν ἤταν ἀρκετὸ ποὺ εἶχε σταματήσει νὰ δουλεύῃ μὲ τὸ στερνὸ φύσημα τοῦ ἀτμοῦ ποὺ ξέφυγε, ριχνόντανε ἐπάνω της σὰ σὲ ζωντανὸ πρόσωπο, ποὺ θέλουν νὰ τοῦ πάρουν τὴ ζωή.

(Ἀκολουθεῖ)